

PARTS:

Apel·lant : **ASSOCIACIÓ A**
Procurador : Sra. **AHD**
Advocat : Sra. **LLA**

Apel·lat : **Sr. ARS**
Procurador : Sra. **PMM**
Advocat : Sra. **ELH**

SENTÈNCIA 013-2021

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : **Sr. VINCENT ANIÈRE**
Magistrats: **Sr. JAUME TOR PORTA**
Sra. ALEXANDRA CORNELLA SOLÀ

Andorra la Vella, el 29 de gener del 2021.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. ALEXANDRA CORNELLA SOLÀ**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 16 de juliol de 2019, la representació processal de l'Associació A (A), interposà demanda en reclamació de quantitat, pel procediment abreuïat contra el senyor ARS.

Segon.- El dia 10 de setembre de 2019, la representació processal del senyor ARS contestà la demanda interposada de contrari, oposant-hi les excepcions de manca de legitimació activa i de defecte formal en la formulació i plantejament de la demanda, entrant subsidiàriament a contestar sobre el fons de la reclamació, oposant-se també a la mateixa.

Les excepcions processals foren contestades per escrit de la representació processal de la part agent en data 4 d'octubre de 2019.

Tercer.- Una volta practicades les proves proposades i declarades pertinents i, prèvia evacuació del tràmit de conclusions per ambdues parts litigants, en data 12 de maig de 2020 l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle dictà Sentència quina part dispositiva estableix:

“DECIDEIXO

Primer.- No donar lloc a les excepcions de manca de legitimació activa i de defecte formal en la formulació i plantejament de la demanda, aixecades per la part defenent en el seu escrit de contesta a la demanda.

Segon.- Desestimar la demanda interposada per la representació processal de l'ASSOCIACIÓ A contra el Sr. ARS, i absoldre a aquest darrer de quantes pretensions en ella s'hi formulaven.

Tercer.- Imposar les costes ocasionades arran de la tramitació del present litigi a la part agent, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat i procuradora, a acreditar en període d'execució de sentència.”

Quart.- Contra l'esmentada resolució interposa recurs d'apel·lació la representació processal de la part agent i, en mèrits de les argumentacions contingudes en el seu escrit de conclusions, sol·licita que s'estimi el seu recurs, la confirmació del punt Primer inclòs en l'apartat Decideix de la sentència recorreguda, la revocació dels punts Segon i Tercer continguts en l'apartat Decideix de la dita sentència i estimant en tots els seus extrems els pronunciaments continguts en l'escrit de demanda, condemnant a la part recorreguda a satisfer la totalitat de les costes processals de primera i segona instància amb expressa inclusió dels honoraris d'advocat i procurador.

Cinquè.- Per escrit de data 20 d'octubre de 2020, la representació processal del senyor ARS s'oposa al recurs d'apel·lació articulat de contrari i sol·licita la ratificació de la sentència d'instància, així com la imposició de les costes causades a la part apel·lant, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sentència d'instància considera que no s'ha acreditat en autes que el senyor ARS tingués coneixement de l'import del deute a abonar en el moment en què efectuà la manifestació verbal a l'assemblea de l'A, així com que en el moment de l'eventual reconeixement el deute encara no s'havia constituït ja que les dues resolucions administratives per les que s'imposaven les sancions (que són les que determinaven la suma a pagar, que ascendia a l'import global de 8.009 €) varen recaure amb posterioritat a la dita assemblea, essent doncs el deute inexistent en el moment de celebració de l'assemblea i de realització de la manifestació verbal per part del senyor ARS.

La Sentència recorreguda fonamenta, doncs, la desestimació de la demanda en la inexistència del deute al moment del pretés reconeixement i, per tant, en la manca d'un dels requisits per tal que un reconeixement de deute pugui produir la seva eficàcia: l'import concret.

Contra aquesta decisió i contra la imposició de les costes generades en la instància, s'alça la representació processal de l'A.

Segon.- L'objecte del recurs d'apel·lació interposat es centra, d'una banda, en la indeguda valoració de la prova efectuada en la instància, ja que la part recurrent considera que es va acreditar degudament que el senyor ARS es va comprometre a satisfer l'import concret de 8.009 €, donat que ja coneixia que aquest era l'import global de les dues sancions al moment d'efectuar el compromís de pagament en l'assemblea de l'A celebrada el dia 8 de novembre de 2018 i, d'altra banda, en la condemna en costes imposada també a l'associació afectada.

Tercer.- Ha quedat acreditat en autes que per sengles resolucions de data 4 de febrer de 2019 (folis 32 i ss i 36 i ss.), el Ministeri d'Afers Social Justícia i Interior, en el marc dels expedients SIT-J157/18 i SIT-J158/18 va imposar dues sancions d'un import respectiu de 5.505 € i 2.504 € a l'A, per haver infringit durant varis anys diversos articles de la Llei de seguretat i salut en el treball i del Codi de relacions laborals.

També s'ha acreditat que aquests imports foren abonats per la part recurrent en data 12 de març de 2019 (foli 41), i que en el marc de l'Assemblea General extraordinària de l'A, celebrada en data 8 de novembre de 2018 -mentre encara s'estaven instruint els esmentats expedients sancionadors-, es va parlar de l'afer, desconeixent-se exactament el que es va manifestar al respecte i sense que enlloc de

l'Acta que obra al foli 24 i ss. consti que es fes cap mena de referència a l'import de les sancions abans referenciades (de forma coherent amb el fet que les resolucions encara no havien recaigut).

Quart.- En la instància també resultà acreditat, ja que consta recollit en l'Acta suara referenciada (concretament al foli 28) i es deriva de les testificals practicades a alguns dels associats de l'A presents a la reunió del dia 8 de novembre de 2018, que en el marc de la mateixa el senyor ARS va efectuar una manifestació relativa al pagament de la sanció que s'imposés per causa de la denúncia feta a la Inspecció de Treball.

Així, en l'Acta de constant referència, consta literalment *“El Sr. ARS demana que pugui constar en acta que ell pagarà la dita sanció que pugui ocasionar la denúncia feta a Inspecció de Treball. A petició de la Sra. LA també es fa constar que la dita sanció haurà de ser abonada dintre del termini que estableixi el M.I.Govern d'Andorra”*.

I malgrat els testimonis citats per compte de la part agent i presents a la reunió afirmen en les testificals efectuades que la part suara transcrita recull la manifestació literal del senyor ARS, els mateixos, a excepció de la senyora MM -membre de l'anterior Junta Directiva, conjuntament amb el senyor ARS-, també afirmen que en aquella reunió es parlà i es coneixia l'import de la sanció que imposaria Govern (extrem que, com hem dit, no consta recollit en l'Acta, no havent recaigut encara les resolucions que imposaven les sancions).

En relació a la literalitat de les paraules del senyor ARS suara transcrites, aquesta no pot ser pressuposada per la Sala per quant, d'una banda, en el moment en què efectuà el comentari que fos la situació era molt tensa (no només ho afirma el senyor ARS, a qui la tensió havia d'afectar més, per haver estat la seva dona (o exdona, no queda clar) qui havia efectuat la denúncia al Servei d'inspecció de treball, sinó també el testimoni senyor

C) i aquesta tensió podia afectar també al recull de l'Acta. A més, el senyor ARS afirma haver dit "*si cal ja ho pagaré jo*", i no el que diu la part agent i avui recurrent. D'altra banda, els testimonis que declaren que el contingut de l'Acta fou literal són, la pròpia redactora de la mateixa (NR) i actuals membres de la Junta Directiva i associats, quin interès evident és l'assumpció del pagament per part del senyor ARS. Per tant, la Sala ha de prendre amb cura les seves declaracions, sobre tot quan un d'ells (senyor C) afirma que el senyor ARS va manifestar també l'opció de parlar amb el Ministre, i aquest extrem no tampoc consta recollit en l'Acta, però evidencia la voluntat de la part recorreguda de buscar alternatives al pagament -sense perjudici de la seva licitud-.

En relació a l'import de la sanció (de fet, de les dues sancions) que es pretén que aquell dia el senyor ARS ja coneixia, del contingut de l'expedient administratiu que obra als autes es deriva que la seva determinació inicial no es va produir fins, com a mínim, un mes més tard de la celebració de l'Assemblea General extraordinària -10 de desembre de 2018-, no produint-se la seva determinació exacta fins al 4 de febrer del 2019, amb les mateixes resolucions que imposaven les sancions.

Per tant, resulta difícilment creïble que, qualsevol que fossin amb exactitud les paraules emprades pel senyor ARS en relació a l'assumpció del pagament de les sancions, aquest ja conegués que l'import global de les mateixes s'elevava a 8.009 € (i no a 8.002, com es demana a tots els testimonis citats per la part agent i avui recorreguda, i aquests confirmen).

Cinquè.- Perquè un negoci jurídic sigui vàlid el subjecte ha de saber que la seva manifestació produirà efectes jurídics i, encara que no cal que els conegui tots, sí que cal que conegui la finalitat principal d'aquella. I en el supòsit analitzat, del conjunt de la prova practicada es deriva el senyor ARS ignorava l'import de les sancions que constituïen la base de l'obligació de pagament pretesament assumida. I ho ignorava perquè tal i

com diu la resolució recorreguda, en aquell moment, al moment de la tan controvertida manifestació, el deute de l'associació encara no existia -de fet, podia no haver existit mai si s'hagués regularitzat la situació en el moment oportú-. Situació acreditada -amb les pertinents resolucions administratives- que s'adiu més amb la versió del senyor ARS de què efectuà una manifestació per calmar els ànims dels presents i no per assumir fefaentment una obligació de pagament, pel simple fet de què la denunciante fos la seva parella o exparella -com justifica la part agent i avui recurrent- i sense tenir en compte -a més- que la responsabilitat -de ser-hi- havia de recaure en la Junta Directiva i no només en la seva persona, pel seu càrrec de President. Noti's que al final de l'Acta de referència (al foli 239, es fa referència a la responsabilitat dels membres de la Junta Directiva i fins i tot es transcriu l'article dels Estatuts de l'A que l'estableix (article 32).

Es tracta, en conseqüència d'una expressió que no conté una vertadera voluntat negocial per quant l'objecte de la mateixa no existia al moment de manifestar-la, moment d'extrema tensió i del que sembla que es responsabilitzava només al senyor ARS per ser la seva dona o exdona l'autora de la denúncia al Servei d'inspecció de treball.

Procedeix, en conseqüència, confirmar el pronunciament de la Sentència d'instància.

Sisé.- Pel que fa a la condemna al pagament de les costes judicials, impugnada també per la part recurrent, la desestimació del recurs ha de comportar la confirmació també del pagament de les costes d'instància.

I pel que fa a les costes generades en aquesta alçada, la desestimació del recurs ha de comportar la condemna del recurrent a satisfer les costes judicials ocasionades, de conformitat amb el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Primer.- DESESTIMAR íntegrament la demanda interposada per la representació processal de l'A, confirmant íntegrament la Sentència d'instància.

Segon.- Imposar les costes de segona instància a la part recurrent.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-